

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15C/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318205955
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2318205955.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou HOSTŤOVECKOU, v právnej veci žalobcu: H. D., nar. X. X. XXXX, trvale bytom XXX XX G., V. Y. XXXX/X, zast.: VIA LEGE, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom 925 53 Pata, Veterná 1093, IČO: 36 866 415, proti žalovanej: Y. D., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX G., V. Y. XXXX/X, zast.: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom 831 04 Bratislava, Stará Vajnorská cesta 37, IČO: 36 264 750, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Súd určuje, že žalobca je výlučným vlastníkom (podiel 1/1) nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území G., obec G., okres K., zapísaných na LV č. XXX, vedený Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, a to :

- parcela reg. "X." číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 112 m²,
- parcela reg. "X." číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 165 m²,
- parcela reg. "X." číslo XXX - záhrady o výmere 273 m²,
- rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na parcele reg. "C" číslo XXX/X.

Súd žalobcovi priznáva voči žalovanej náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

odôvodnenie:

A/ ŽALOBA A VYJADRENIE ŽALOVANEJ K ŽALOBE:

1. Žalobca svojou žalobou doručenu súdu dňa 27. 8. 2018 žiadal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom (podiel 1/1) nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území G., obec G., okres K., zapísaných na LV č. XXX, vedený Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca bol pôvodne výlučným vlastníkom v podiele 1/1 všetkých nehnuteľností na LV XXX, pričom tieto nadobudol žalobca do svojho výlučného vlastníctva ešte pred uzatvorením manželstva so žalovanou, a to dedením a kúpou. Dňa 11. 1. 2016 (teda už v čase trvania manželstva strán sporu) bol však povolený vklad do katastra nehnuteľností, na základe ktorého mala titulom darovacej zmluvy č. D. XXXX/XXXX nadobudnúť žalovaná spoluvlastnícky podiel 1/2 na nehnuteľnostiach a žalobcovi mal ostať len spoluvlastnícky podiel 1/2 na nehnuteľnostiach. Žalobca však poukázal na nasledovné nezrovnalosti:

Návrh na vklad bol datovaný 13. 10. 2015 a teda dňom predchádzajúcim vyhotoveniu a uzavretiu darovacej zmluvy a odkazoval teda na - v danom čase - neexistujúcu darovaciu zmluvu, čo je samo o sebe neprípustné; podpis žalobcu na návrhu na vklad bol zrejme sfaľšovaný, lebo nepatrí žalobcovi, ktorý tento návrh na vklad nikdy nepodpísal ani nepodal (pričom žalobca zvažuje v tejto súvislosti podanie trestného oznámenia); osvedčovací doložka k podpisu darcu na darovacej zmluve nemá

všetky zákonné náležitosti (napr. chýba určenie, či podpis bol na listine urobený alebo uznaný za vlastný); predmetom darovania podľa darovacej zmluvy zo dňa 18. 11. 2015 mala byť „1/2-ica z nehnuteľností“, ktoré darca „daruje a odovzdáva“ obdarovanej manželke. Takýto predmet plnenia však bol nemožný, lebo predmetné nehnuteľnosti neboli rozdelené na 1/2 žiadnym geometrickým plánom ani iným spôsobom, kedy dokonca ich rozdelenie na dve polovice ani nie je možné (najmä vo vzťahu k rodinnému domu) a teda nebolo možné ani odovzdanie takto určeného predmetu darovania, ako ho ale predpokladala darovacia zmluva. Na vyhotovení darovacej zmluvy, ktorou disponuje žalobca, chýba podpis žalovanej, avšak predpokladá, že tento bol doplnený na rovnopise darovacej zmluvy, ktorý bol doručený Okresnému úradu Galanta a ktorý bol podkladom pre vykonanie zápisu do katastra nehnuteľností. Inak by darovacia zmluva postrádala (ďalšiu) nevyhnutnú náležitosť pre jej platnosť.

Ani nie pol roka po prepise vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyšlo najavo, že žalovaná má mimomanželský pomer s pánom N. R.. Naďalej ale ostávala bývať v spoločnej domácnosti so žalobcom a ich deťmi. Ani nepodala návrh na rozvod. Žalobca dlhodobo dúfal, že ju tento vrtoch prejde a obnovia svoj manželský aj rodinný život. Správanie žalovanej k žalobcovi sa ale za posledné dva roky trvania mimomanželského pomeru žalovanej len zhoršovalo. Žalovaná žalobcu ako svojho manžela dlhodobo odmieta, ponizuje ho, neprejavuje mu už žiadnu náklonnosť, sústavne ho klame, chodí na výlety s milencom, ale na domácnosť neprispieva. S mimomanželským pomerom sa vôbec netají, a tak je žalobca celému mestu na smiech. Pred darovaním nehnuteľností sa žalovaná tvárila, že o manželstvo a rodinu so žalobcom má eminentný záujem. Ale po darovaní nehnuteľností žalovaná otvorene flirtovala s viacerými žalobcovými kamarátmi - podnikateľmi, o ktorých je presvedčená, že sú bohatší, než jej manžel. A napokon aj jednému z nich rozbila manželstvo a otvorene s ním je v mileneckom zväzku. Žalovaná žalobcu v poslednom čase devaluje aj v očiach spoločných dcér ako rodiča, kedy dcéram dovolí všetko, čo on ako otec zakáže a nevyžaduje od nich ani toľko, aby si upratali izbu, ako to žiada žalobca.

Žalobca má za to, že k vkladu spoluvlastníckeho práva žalovanej k nehnuteľnostiam nemalo nikdy dôjsť, že jej nikdy nehnuteľnosti ani podiel na nich platne nedaroval, lebo okrem iného nikdy nepodpísal a nepodal návrh na vklad jej spoluvlastníckeho práva do katastra.

Najmä má ale žalobca za to, že žalovaná sa dlhodobo správa k nemu ako manželovi (a členom jeho rodiny, najmä k jeho matke) tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy, a preto je povinná mu dar vrátiť. Na záver žalobca uviedol, že sa má za to, že účastníci darovacej zmluvy od zmluvy odstúpili, keď sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodal návrh na rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (§ 47 OZ). Návrh podaný nebol, nakoľko na ňom absentuje podpis žalobcu.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne dňa 19. 11. 2018 (č. I. 46 spisu). Uviedla, že návrh na vklad nie je právnym úkonom, ktorý by mal vplyv na platnosť alebo neplatnosť darovacej zmluvy. Prípadný nedostatok návrhu na vklad nemá za následok neplatnosť darovacej zmluvy. Chyba v písaní nemá za následok neplatnosť právneho úkonu. Obligátnou požiadavkou na písomnú formu právneho úkonu nie je datovanie právneho úkonu. Súdy v civilnom sporovom konaní nepreskúmajú rozhodnutia Okresného úradu, katastrálny odbor o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Podľa § 30 ods. 1 Zákona o katastri nehnuteľností, účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti (ďalej len „účastník konania“). Podľa § 30 ods. 2 Zákona o katastri nehnuteľností, konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na skutočnosť, že žalovaná pravosť svojho podpisu na návrhu na vklad nerobí spornou a nerobí tak ani žalobca, je otázka pravosti jeho podpisu na predmetnom návrhu irelevantná.

Žalovaná nesúhlasí, že došlo k odstúpeniu od darovacej zmluvy podľa § 47 OZ, nakoľko žalovaná podala návrh na vklad vlastníckeho práva, a tento vklad bola aj právoplatne povolený, žalobcom namietaná zákonná nevyvrátiteľná domnienka podľa § 47 Občianskeho zákonníka nie je dôvodná.

Žalovaná namietá pravdivosť skutkových tvrdení žalobcu uvádzaných v podanej žalobe. K uzatvoreniu darovacej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou prišlo z dôvodu, že žalovaná do predmetnej nehnuteľnosti - rodinný dom investovala na vtedy majetok vo výlučnom vlastníctve žalobcu svoje vlastné peňažné prostriedky (pozn. súdu: toto tvrdenie však počas konania nijako nepreukázala - neuniesla bremeno dôkazu). Rovnako si obaja spoločne ako dlžníci zobrali vo VÚB, a.s. pôžičku, za ktorú uvedenou nehnuteľnosťou ručia (záložné právo) a ktoré prostriedky do tejto nehnuteľnosti investovali (pozn. súdu: toto tvrdenie však počas konania nijako nepreukázala - neuniesla bremeno dôkazu). Dlžníkmi z predmetnej pôžičky (úveru) sú tak žalobca ako aj žalovaná a táto je splácaná zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM, ktoré boli investované do uvedenej nehnuteľnosti. Žalobca uvedené skutočnosti, ktoré odôvodňujú uzatvorenie darovacej zmluvy medzi ním a žalovanou účelovo v žalobe

zatajil. Je pravdou, že žalobkyňa podala žiadosť o rozvod manželstva, nakoľko manželstvo žalobcu a žalovanej je trvale rozvrátené a neplní svoj účel, žalovaná nemá záujem na ďalšom trvaní manželského spoluzitia a má priateľa, čo nespochybňuje. Žalobca však žalovanú účelovo osočuje s cieľom odôvodniť existenciu dôvodov, pre ktoré by sa mohol domáhať vrátenia daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka skutočnosťami, ktoré považuje za nepravdivé, nezmyselné a účelové. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

B/ SKUTKOVÉ ZISTENIA SÚDU A VÝSLUCHY SVEDKOV:

4. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - najmä LV č. XXX pre k. ú. G., Darovacia zmluva z 18. 11. 2015, Návrh na vklad do katastra z 13. 10. 2015, spis tunajšieho súdu pod sp. zn. XXP/XXX/XXXX, spis OÚ Galanta D. XXXX/XXXX, znalecký posudok č. 2/2021 z 24. 1. 2021, ako aj ďalším dôkazovým materiálom vzťahujúcim sa na vec, vyslúchol strany sporu, svedkov, oboznámil sa s písomnými vyjadreniami strán sporu a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Bolo nesporné, že strany sporu boli manželia. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 14. 12. 2018 pod č. k. XXP/XXX/XXXX - XX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 1. 2019, manželstvo uzatvorené dňa X. X. XXXX v G., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu G., vo zväzku A., ročník XXXX, strana XX, pod por. č. XX, rozviedol. V tomto konaní sa žalovaná priznala k nevere, ktorá trvala v čase rozvodu 4 roky, t. j. cca. od jesene 2014.

6. Zo spisu OÚ Galanta D. XXXX/XXXX súd zistil, že dňa 18. 11. 2015 bola platne podpísaná darovacia zmluva medzi stranami sporu o darovaní polovice nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území G., obec G., okres K., zapísaných na LV č. XXX, ktoré dovtedy výlučne vlastnil žalobca. Dňa 16. 12. 2015 bol OÚ Galanta doručený podpísaný návrh na vklad zo dňa 13. 10. 2015, kde bolo uvedené: „Podpísaní účastníci darovacej zmluvy týmto navrhujeme okresnému úradu - katastrálny odbor, aby rozhodol o vklade k nehnuteľnostiam do katastra. Ohľadom týchto nehnuteľností sme uzatvorili darovaciu zmluvu, na základe ktorej žiadame, aby boli vyznačené v katastri zmeny vlastníckeho práva. Súčasne prehlasujeme, že účastníci zmluvy sú oprávnení s predmetom zmluvy nakladať, zmluvné prejavy sú dostatočne zrozumiteľné a určité, a právny úkon je urobený v predpísanej forme. Navrhujeme, aby okresný úrad - katastrálny odbor vydal rozhodnutie, ktorým vklad povoľuje.“ Na záver sú pripojené podpisy - H. D. a Y. D..

7. Zo znaleckého posudku č. 2/2021 z 24. 1. 2021 súd zistil, že sporný podpis 001/35 v znení „D.“, ktorý sa nachádza na listine - návrh na vklad do katastra z 13. 10. 2015 NIE JE pravým podpisom žalobcu. Jedná sa o falzifikát typu napodobeniny. Sporný podpis 001/35 pravdepodobne podpísala v mene žalobcu žalovaná. Záver posudku žalovaná nijako nenapadla, len považovala toto znalecké dokazovanie za nehospodárne a nadbytočné, nakoľko nikdy nepoprela tvrdenie žalobcu o tom, že on návrh nepodpísal, ako ani to, že ho podpísala ona. Toto tvrdenia však nie je pravdivé, pretože na priamo otázku súdu, či žalovaná podpísala návrh na vklad za žalobcu, neodpovedala, nepotvrdila túto skutočnosť, uviedla iba, že si to nepamätá (?). Takýmto tvrdením sa potom znalecké dokazovanie javilo nie ako nadbytočné, práve naopak, ako nevyhnutné.

8. Na pojednávaní konanom dňa 13. 2. 2020 súd vyslúchol svedkov I. D., V. D., M. Ž., H. M., I. U., z ktorých svedeckých výpovedí mal súd za jednoznačne preukázané, že žalovaná bola neverná žalobcovi, tento v čase podpisu darovacej zmluvy o jej nevere vedel. Zároveň však žalovaná bola iniciátorkou uzatvorenia darovacej zmluvy a túto žalobca podpísal len z dôvodu, že sa snažil zachrániť rozpadajúce sa manželstvo, nakoľko dúfal, že žalovaná ukončí svoj mimomanželský pomer. Ani jeden zo svedkov nepotvrdil verziu žalovanej (navyše ju nepreukázala ani ona sama), že k darovaniu nehnuteľností malo dôjsť z dôvodu, že ona do rekonštrukcie rodinného domu dala svoje výlučné finančné prostriedky. Všetci svedkovia sa zhodli, že k darovaniu nehnuteľností došlo výlučne z dôvodu, že žalobca chcel zachrániť rozpadajúci sa vzťah manželov.

C/ PRÁVNÝ STAV:

9. Podľa § 39 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 47 ods. 1 a 2 OZ, (1) Ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

(2) Ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodal návrh na rozhodnutie podľa odseku 1, platí, že účastníci od zmluvy odstúpili.

Podľa § 24 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (ďalej len KZ), Okresný úrad zaeviduje dátum a čas prijatia návrhu na začatie katastrálneho konania. Ak bol návrh na začatie katastrálneho konania podaný v listinnej podobe, okresný úrad vyznačí na návrhu dátum a čas prijatia návrhu.

Podľa § 30 ods. 1 a 2 KZ, (1) Účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti (ďalej len "účastník konania").

(2) Konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania.

Katastrálny zákon upravuje účastníctvo v konaní o návrhu na vklad odlišne od správneho poriadku. Účastníkmi konania sú v zmysle katastrálneho zákona zmluvné strany, ktorým má na základe zmluvy vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti. Návrh na vklad môže podať len účastník právneho úkonu, na základe ktorého sa má vklad vykonať. Postačuje síce, ak návrh podá iba jeden účastník. V danom prípade však platí, ako to vyplýva zo samotného textu návrhu na vklad, že návrh na vklad vlastníckeho práva chceli podať obaja účastníci zmluvného vzťahu - t. j. darca aj obdarovaná (v súkromnom práve platí, čo nie je zakázané, to je dovolené, v danom prípade sa obaja dohodli, že návrh na vklad podávajú a podpisujú obaja účastníci zmluvného vzťahu a takúto dohodu treba rešpektovať). Obdarovaná - žalovaná si toho bola vedomá, v opačnom prípade by nefalšovala podpis žalobcu na návrhu. Rovnako si bola vedomá toho, že žalobca váha s podaním takéhoto návrhu, nakoľko ho sám dobrovoľne nepodpísal, mal ho uschovaný v šuflíku stola a žalovaná ho bez jeho vedomia vybrala, podpísala za oboch účastníkov zmluvného vzťahu (pričom podpis žalobcu sfaľšovala a teda konala jednoznačne a nepochybne v rozpore s dobrými mravmi a nič na tom nemení ani ten fakt, že návrh na vklad môže podpísať len jeden z účastníkov zml. vzťahu). Toto jej konanie má dve stránky - jednak je to konanie v rozpore s dobrými mravmi, ďalekosiahlejšie dôsledky však má trestnoprávne hľadisko - § 221 Trestného zákona: „Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu, potrestá sa“ . Samozrejme tento súd nevykonával dokazovanie a ani nekonštatuje vinu žalovanej z trestnoprávneho hľadiska, len poukazuje na mnohé ďalšie aspekty veci, ktoré si žalovaná neuvedomuje, resp. nechce uvedomiť.

D/ ÚVAHA A ROZHODNUTIE SÚDU:

10. Súd pri svojom rozhodnutí musel vychádzať nielen zo zákonných ustanovení. V prejednávacom prípade musel súd zohľadniť aj ľudské hľadisko celého prípadu. Sudca má právo dotvárať tam, kde zákon na určité okolnosti nepamätá. Zákonom nie je možné podchytiť a upraviť všetky životné situácie.

11. Jednou z nosných tém teórie sa od 19. storočia stala dilema medzi právnym pozitivizmom a prirodzeným právom. Prirodzenoprávna teória práva nepokladá za jediný, posledný zdroj a kritérium práva len zákony určitej spoločnosti, ale uznáva vyššie kritérium správnosti zákonov, ktoré rozhoduje o ich legitimitě a platnosti. Takýmito vyššími kritériami môžu byť kritéria spravodlivosti, či správnosti zákonov. Platí tu zásada : LEX INIUSTA NON SED LEX= NESPRAVODLIVÝ ZÁKON NIE JE ZÁKON. Prirodzený zákon tak nie je prísny kódexom, ale skôr súbor pravidiel konania, predpísaný akousi autoritou, ktorá je nadradená štátu. Je úzko spojený s pojmom dôstojnosti človeka. Na druhej strane si však nemožno predstaviť, že by mohol nahradiť súdne inštitúcie. Skôr platí, že by prirodzený zákon mal pomáhať formovať úsudok zákonodarcov.

12. „Konflikt medzi spravodlivosťou a právnou istotou je možné riešiť len tak, že pozitívne právo, zaisťované predpismi a mocou, má prednosť aj vtedy, ak je obsahovo nespravodlivé a neúčelné, okrem

prípade, ak rozpor medzi pozitívnym zákonom a spravodlivosťou dosiahne tak neznesiteľnej miery, že zákon musí ako „nenáležité právo“ spravodlivosti ustúpiť.“ (Gustav Radbruch). G. Radbruch pokladá za nutné akceptovať platnosť pozitívneho práva a podľa jeho slov aj vtedy, „ak je obsahovo nespravodlivé a neúčelné“. No v prípade, že „rozpor pozitívneho zákona so spravodlivosťou dosiahol neznesiteľnú mieru“, pripúšťa uprednostnenie prirodzeného práva pred pozitívnym. T. j. tento rozpor z takého práva činí neprávo a kritérium tohto stavu je spravodlivosť, ktorá ako princíp prirodzeného práva tu má prednosť pred právom pozitívnym a stáva sa rozhodujúcim kritériom jeho platnosti. Spravodlivosť je však v očiach rôznych ľudí iná a nie vždy dôjde k naplneniu práve takých požiadaviek na spravodlivosť, ktoré sú podľa našich predstáv. V právnom štáte však musí platiť určitý normatívny systém, ktorý občania musia rešpektovať. Je dôležitý pre zachovanie disciplíny a tých najpodstatnejších hodnôt v spoločnosti. Preto Radbruch uznáva, že je vždy lepšie ako žiadny zákon, pretože prinajmenšom vytvára akúsi právnu istotu. Ale právna istota nie je jediná a rozhodujúca hodnota, ktorú má právo realizovať. K právnej istote ešte pristupujú ďalšie dve hodnoty: účelnosť a spravodlivosť. Pritom právna istota má slúžiť spravodlivosti.

13. Podľa Radbrucha existujú právne princípy, ktoré majú väčšiu váhu ako akýkoľvek legislatívny akt, takže zákon, ktorý im odporuje, stráca platnosť. Tieto princípy sa nazývajú prirodzené právo alebo právo rozumu.

14. Radbruchova formula sa stala dôležitým prostriedkom denacifikačnej politiky a dodnes tvorí jeden z hlavných pilierov povojnovej nemeckej ústavnosti. Môžeme ju považovať za praktické riešenie krízy medzi právom minulého režimu a právom súčasným. Podľa tejto formuly sudca, ktorý by mal aplikovať zákon hrubo porušujúci spravodlivosť ako všeobecnú rovnosť, musí vychádzať z tejto spravodlivosti a náplň zákona ignorovať ako bezprávne právo tzv. unrichtiges Recht. Teda pokiaľ je rozpor so spravodlivosťou extrémny, potom má sudca povinnosť rozhodnúť contra legem.

15. Radbruchova formula sa tak stala v právnom priestore fenoménom a je vysoko oceňovaná najmä kvôli jej morálnemu posolstvu, či kvôli úlohe pri riešení neľahkej právnej dilemy. Stala sa celosvetovo akceptovaná a dodnes používaná.

16. Poukázaním na Radbruchovu formulu súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z celkovej situácie, ktorá vládne medzi stranami sporu. Žalobca v snahe zachrániť manželstvo (podľa súdu zachraňoval niečo, čo sa zachrániť nedalo a bolo to jasné ešte pred podpisom darovacej zmluvy), v ktorom sa žalovaná nijako nesnažila skrývať svoju neveru a pohrdanie žalobcom, pod tlakom žalovanej (ktorá sa necíti ako doma, pokiaľ jej nepatrí polovica domu), jej podpíše darovaciu zmluvu, nakoľko sa domnieva, že mimomanželský pomer žalovanej skončí a oni budú „žiť šťastne až do smrti“. Krátko po podpise zmluvy žalovaná už verejne a bez ostychu prezentuje svoju neveru, čo nakoniec dňa 8. 8. 2018 vyústí do podania návrhu na rozvod manželstva. Počas konania vyjde najavo, že jej mimomanželský pomer trvá od jesene 2014 (t. j. rok pred podpisom darovacej zmluvy). Ako inak nazvať konanie žalovanej, ako rozporné s dobrými mravmi, keď napriek tomuto pomeru trvá na darovaní polovice nehnuteľností? Aký domov chcela vytvoriť v darovanom dome pre seba, keď z domu uteká za cudzím mužom a svojho manžela verejne podvádza? Ako vyplynulo zo svedeckých výpovedí, všetci kamaráti z okolia, vtedy ešte manželov D., vedeli o jej nevere, odhovárali žalobcu od podpisu darovacej zmluvy, no on napriek tomu túto zmluvu podpísal v naivnej predstave, že manželka zmení svoje správanie a polovica nehnuteľností ju urobí šťastnou a vernou.

17. Môžeme potom na základe zákona spravodlivo požadovať, aby naivný a zalúbený manžel prišiel o polovicu svojho výlučného vlastníctva k nehnuteľnostiam pre nevernú manželku, ktorá ho uvedie do omylu tvrdením o šťastnom živote, keď jej v nehnuteľnosti bude patriť polovica? Súd je toho názoru, že práve na túto prejednanú vec je Radbruchova formula šitá na mieru. Žalovaná vie, že žalobca váha s podpisom návrhu na vklad vlastníckeho práva, preto tento jeho podpis sfaľuje (!) namiesto toho, aby sa svojho práva domáhala zákonnou cestou. Pre tento súd je takéto konanie neprijateľné, neakceptovateľné, v rozpore s dobrými mravmi a nie je možné mu poskytnúť súdnu ochranu. Jej konanie je typickým zneužitím práva. Pritom zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové

a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

18. Tvrdenie žalovanej, že na návrhu na vklad vlastníckeho práva postačuje podpis iba jedného účastníka zmluvného vzťahu je síce v súlade s § 30 ods. 2 katastrálneho zákona, ale súd nemôže a nechce opomenúť falšovanie podpisu žalobcu na tomto návrhu - ak postačil iba jej podpis, prečo potom falšovala podpis žalobcu? Muselo jej byť zrejmé, že žalobca otáľal s darovaním, rovnako jej bolo zrejmé aj to, že sa dohodli, ako to vyplýva z textu návrhu, že ho podpíšu obaja účastníci zmluvného vzťahu.

19. Analogicky na prejednávany prípad možno aplikovať aj uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/62/2020, v ktorom sa o. i. uvádza:

„V nadväznosti na uvedené vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu pri prejednaní dovolania P. S. ako účastníka konania dospel k predbežnému právnomu záveru, že súdy nižšej inštancie postupovali správne, ak na podklade znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní prejudiciálne posudzovali otázku platnosti listín, na podklade ktorých došlo k zmene zapísaných údajov v obchodnom registri. Rovnako tak podľa názoru vec rozhodujúceho senátu konajúce súdy správne skonštatovali, že predmetné listiny, na ktorých sa nachádzal sfalšovaný podpis navrhovateľa, predstavujú absolútne neplatné právne úkony, ktoré tak neboli spôsobilým podkladom pre vykonanie zápisu údajov v obchodnom registri. Skutočný právny stav tak predstavuje stav, ktorý bol v obchodnom registri zapísaný pred predložením sfalšovaných listín k návrhu na zápis údajov do obchodného registra, a preto súdy nižšej inštancie v konaní o dosiahnutie zhody podľa ustanovenia § 200a O.s.p. po prejudiciálnom závere o neplatnosti týchto listín, zapísali v obchodnom registri stav pred ich predložením. Konajúce súdy tak podľa názoru vec prejednávajúceho senátu dovolacieho súdu dospeli k správnomu záveru, že v konaní o dosiahnutí zhody podľa ustanovenia § 200a O.s.p. je možné prejudiciálne skúmanie otázky platnosti listín predložených k návrhu na zápis údajov do obchodného registra, ak tieto obsahujú sfalšovaný podpis osoby v nich označenej (resp. ak je sfalšovaný ich obsah), a v takom prípade nie je potrebné, aby o neplatnosti týchto listín rozhodol súd v civilnom sporovom konaní. Pre takéto prejudiciálne skúmanie je nevyhnutné, aby registrový súd rozhodujúci vo veci z predložených dôkazov dospel k skutkovému záveru, že predložená listina je sfalšovaná (čo v rozhodovanej veci bolo splnené - pozn. dovolacieho súdu). Súdy nižšej inštancie tak v konaní o dosiahnutí zhody medzi zápisom v obchodnom registri so skutočným stavom (ako v konaní vo veciach obchodného registra) nevybočili z rámca súdneho prieskumu, ktorý upravovalo znenie ustanovenia § 200a O.s.p. (a v súčasnosti ustanovenie § 289 a nasl. C.m.p., resp. ustanovenie § 299 a nasl. C.m.p.).“

20. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že návrh na vklad vlastníckeho práva nebol riadne doručený na OÚ Galanta, a preto platí zákonná domnienka podľa § 47 ods. 2 OZ, že ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy (v prejednanom prípade do 18. 11. 2018) nepodal návrh na rozhodnutie podľa § 47 ods. 1, platí, že účastníci od zmluvy odstúpili. Vzhľadom na uvedené žalovaná nemôže byť podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Predložená listina - návrh na vklad - so sfalšovaným žalobcovým podpisom, nemohla byť spôsobilá na zápis zmien na LV.

21. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu tohto rozsudku.

22. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

23. Súd dáva stranám do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

24. V závere súd už len konštatuje, že zamietol návrh na doplnenie dokazovania - výsluch svedka S. Q., nakoľko sa jeho výsluchom malo osvedčiť, či ho žalovaná zvädzala. Súd nepovažovala toto zistenie

za dôležité, nakoľko nevera žalovanej bola preukázaná výpoveďami ďalších svedkov, nakoniec sa k nej priznala aj sama. Či bola žalobcovi neverná s jedným mužom alebo viacerými, je pre rozhodnutie vo veci irelevantné.

E/ TROVY KONANIA:

25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. V danom prípade žalovaný bol plne úspešný, a tak má právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania v plnej výške a to proti žalobcom, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.